

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
6. ROČNÍK - ČERVEN 2008 - ČÍSLO 62

FARNÍČEK

První svaté přijímání
V neděli 1. června přijalo při slavnostní mši svaté poprvé Pána Ježíše do svého srdce 13 dětí z naší farnosti.

(Více na straně 4)

Z OBSAHU
*VÝLET DĚTÍ Z NÁBOŽENSTVÍ
PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ
MUŽSKÁ SPIRITUALITA II
U HOLIČE - PŘÍBĚH
ZÁJEZD DO VÍDNĚ*

DUCHOVNÍ SLOVO

Po určité přestávce se nám daly do pohybu kostelní hodiny a „jdou“ díky novému hodinovému stroji s naprostou přesností. Po měsíci také opět vychází Farníček. Nabídne to, co se událo ve farnosti i to, co se bude konat. „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“, řekl a připomíná nám stále náš Pán. Na pracovišti nebo dokonce ve svých rodinách často nežijete jen s věřícími, a proto tam toto společenství s Ježíšem uprostřed nemůžete naplno prožívat. Často tam spíše musíte odolávat útokům vůči víře v Boha a církvi. A přece nemůžeme opustit tato místa, protože třeba právě tam mě Pán potřebuje, a můj život, mé svědectví je pro někoho důležité, i když nevidíme žádné „obrácení“ k Bohu.

Díky sdílené víře můžeme nejvíce prožívat společenství s Ježíšem v křesťanských rodinách a společenstvích a při akcích, kdy se scházíme jako přátelé Boží. Rodina je malou buňkou církve, farnost je větší „sval“ církve, který může už s ledačím pohnout k dobrému, směrem k uzdravení vztahů, ke spáse.

V měsíci Božského srdce, červnu, svěřujeme sebe i ty, o nichž víme, že potřebují pomoc v nesení svého kříže, právě Ježíši a prosíme Jeho Ducha, aby dával pravé poznání a sílu k správnému jednání.

Ježíši, pomáháš nám k plnohodnotnému životu. Odstraňuj v nás, co nám v tom brání a uč nás i druhé, jak prožít šťastný a spokojený život.

Boží štěstí Vám přeje

otec Miroslav

DALŠÍ CITÁTY SLAVNÝCH PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

DNES O LÁSCE

Láska umírá na pravdu, přátelství na lež...**Bonnard**

Láska je slepá, ale sousedi vidí dobře...**lidové**

Láska nezná věku...**Stendhal**

Láska na první pohled ušetří hodně času i peněz...**lidové**

Naše první a poslední láska je sebeláska...**Bovee**

Láska to je štěstí, které si dáváme navzájem...**Sandová**

PŘÍŠTĚ O PŘÁTELSTVÍ

VÝLET S NÁBOŽENSTVÍM

Dne 6. června, v pátek ráno, jsme se vydali s náboženstvím na výlet. Celou cestu nás doprovázeli usměvaví Američani, kteří uměli česky, a taky pan řidič, který byl na nás velmi hodný. První zastávka byla u hrobu Aničky Zelíkové, o které jsme se dozvěděli, že byla silně věřící, ale bohužel zemřela v sedmnácti letech. Druhá zastávka byla na hradě Buchlově. Na Buchlově jsme dostali hlad, a tak jsme se pustili do svačín od maminek. Bohužel si někteří chytrolíni zapoměli batohy v autobuse, a tak si šli koupit něco dobrého do občerstvení. Otec Dibelka nám mezitím zařídil prohlídku hradu Buchlov. Prohlídka byla velmi zajímavá a krásná. Když tato prohlídka skončila, vraceli jsme se do autobusu, abychom mohli jet dál. Po chvíli cesty pan řidič opět zastavil. Tentokrát zastavil u krásného kostela, ve kterém jsme si udělali soukromou mši svatou. Kluci ministrovali, holky zpívaly, paní katechetky četly přímlyvy a čtení a pan farář sloužil. Byla to velmi krásná mše svatá. Hned, jak jsme vyšli z kostela, vydali jsme se do buchlovické zahrady.

Bylo to super, protože tam volně chodili pávi a všechny rostliny byly krásně upravené. Když jsme se pokochali tou nádherou, mohli jsme se vydat autobusem na další překvapení. Poslední závěrečná zastávka byla ve Zlíně u kostela na Jižních Svazích, kde jsme objevili poklad. Ten poklad byl ukryt v kopřivách. Všichni z něho něco dostali. Když jsme našli poklad, mohlo se vyjet domů. Ve Fryštáku jsme se rozloučili a odešli.

Myslím, že tento výlet se líbil naprosto všem a za to můžeme poděkovat pouze panu faráři, dále také paním katechetkám, panu řidiči a samozřejmě Američanům.

Jan Kočenda
(text i foto)

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

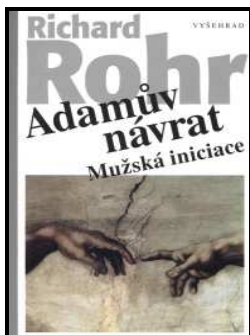

Několika fotografiemi se v tomto Farníčku vrátíme k neděli 1. června 2008, kdy se v našem farním kostele uskutečnilo první svaté přijímání. V letošním roce Pána Ježíše poprvé přijalo šest děvčat a sedm chlapců. Na nás všech teď je, abychom jim svými modlitbami vyprošovali věrnost a vytrvalost ve víře, aby našeho Pána neopustili, a aby byl pro ně vždy oporou.

-vn-

foto (+tit. strana): Leoš Zelinka

MUŽSKÁ SPIRITUALITA – ADAMŮV NÁVRAT (ČÁST 2.)

Ukážu vám teď svoje myšlenková východiska. Za prvé věřím, že pravdu lze spíše najít na dně a na okraji věcí, než na vrcholu či ve středu. Vrchol a střed vždycky musí mnoho věcí dokazovat a příliš mnoho chránit. K tomuto poznání jsem dospěl promyšlením židovsko-křesťanského Písma právě ze svého františkánského zázemí, z pedagogiky utlačovaných a z trvalého svědectví svatých a mystiků.

Za druhé věřím, že „žádný problém nemůže být vyřešen na stejné úrovni vědomí, která ho vytvořila“. Snažím se vyučovat kontemplativnímu postoji k životu, který dává lidem úplně nový způsob poznávání světa a který má moc je přenést dál, než dosáhne pouhá ideologie a dualistické myšlení. Takové „vidění“ vám vždycky dává schopnost být šťastní a šťastně samotní, zakořenění jinde, smíření s paradoxem a tajemstvím a většinou odolní vůči masovému vědomí a jeho falešným slibům. Říká se tomu „vidění moudrosti“.

Za třetí se domnívám, že jsme přibližně z jedné třetiny dáni přírodou, z jedné třetiny výchovou a z jedné třetiny svobodnou volbou.

Nakonec se domnívám, že naše obrazy a slova, kterými zobrazujeme a vyjadřujeme Boha, mají hluboký význam pro náš praktický život, protože všichni se stáváme tím Bohem, kterého uctíváme. Pravý Bůh nás vždycky osvobozuje, především od nás samých a pro něco většího. V tomto hlubokém smyslu nás Bůh skutečně zachraňuje právě tím, že nám dává sebe sama a vtahuje nás do většího příběhu.

Iniciování do čeho?

Jak si vysvětlit existenci lidí přesahujících pouhé žití, které tu a tam potkáváme v každé zemi, ve většině institucí, i v těch nejmenších církvích, skryté v našem sousedství? Zdá se, že vždycky se najdou jeden dva lidé, kteří drží energii skupiny pohromadě. Strategičtí jednotlivci, které by Bible nazvala „vyvoleným lidem“, muži a ženy, kteří posunují události a historii dopředu, někdy téměř neviditelně. Kde se takoví lidé berou? Odmítl jsem představu, že takoví lidé mohli pocházet z jednoho konkrétního náboženství, z jedné konkrétní myšlenkové školy, z jedné konkrétní rasy nebo národa, z nějakého specifického socioekonomického sektoru, nebo že by dokonce vždycky byli v konvenčním smyslu dokonalí nebo morální. Zdá se, že duchovně silní jednotlivci přesahují a ruší všechny tyto hranice.

Z knihy Adamův návrat vybral Libor Kučera

- pokračování příště -

ÚCTA K JEZULÁTKU – MINULOST NEBO SOUČASNOST? (ČÁST 2.)

Málokdo ví, že na světě existuje místo, kde je dnes Pražské Jezuláko mnohem hojněji uctíváno než v Praze. Tím místem je bazilika zasvěcená Pražskému Jezulátku ve dvanáctitisícovém městečku Arenzanu nedaleko Janova.

Tento kostel v letošním roce slaví 100 let od svého vysvěcení. Úctou k Jezulátku zde rozšířili právě bosí karmelitáni, kteří působili i v kostele Panny Marie Vítězné v Praze. V době, kdy v Praze vládli komunisté a pražská svatyně byla napůl zavřena, bylo Arenzano centrem, odkud se úcta k Pražskému Ježíškovi šířila do světa. Od roku 1905 zde vychází měsíčník „Il Messaggero“, věnovaný úctě k Dítěti Ježíši. Od roku 1951 jsou zde v nižším semináři vychováváni chlapi, z nichž se mnozí stali kněžími karmelitány.

Roku 1971 založili bosí karmelitáni z této oblasti misii ve Středoafričské republice, zasvěcenou Pražskému Jezulátku a v roce 2001 bylo celé městečko Arenzano výslovně zasvěceno Pražskému Jezulátku. Město je častým cílem i zahraničních poutníků.

Z toho je vidět, že úcta k Jezulátku není zdaleka nějakou dávnou barokní záležitostí, ale že je stále aktuální a potřebná. K Pražskému Jezulátku se se svými problémy a těžkostmi obraceli lidé po celá staletí a je zřejmé, že i my dnes pomoc tohoto Dítěte – Boha, který se stal člověkem, potřebujeme...

- vn -

Tyto obrázky jsou z kostela Panny Marie Vítězné v Praze na Malé Straně v Karmelitské ulici.

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI KNĚŽÍ, KTERĚ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (8. ČÁST)

Dne 20. července 1717 byl na fryštáckou faru dosazen **P. Valentin Vogt**. Tento farář údajně ze strachu před zloději ukrýval kostelní peníze v kryptě pod fryštáckým kostelem, což se mu ale stalo osudným. P. Jan Drábek k tomu píše toto: *Pochovávali do krypty fryštácké urozeného pána Jana Bedřicha z Minkwitzů. Do krypty byli vpuštěni zedníci z Veselé, kteří nepoživali dobré pověsti (...). Zedníci tito spatřili podle staré rakve zvláštní menší bednu. Ze zvědavosti ji obtěžkali, přehlíželi a poznali, že to není rakev, ani kosti, ale peníze. Bednu tajně odnesli a peníze ukradli. Byly to peníze náležející a nastrádané pro kostel fryštácký a štípský, které farář, obávaje se loupeže, zde si uschoval. Hned byla povolána soudní komise, vyšetřovala a hledala pilně, ale peněz již nenašla; ty zmizely na vždy v rukou opatrných zedníků veselských.* Farář Vogt byl pro tuto neopatrnost a také pro další neopatrné a nečestné kousky v roce 1730 fryštácké fary zbaven a přeložen do Olomouce, kde při kapli Jana Sarkandra žil až do své smrti z almužen na mše svaté. Farnost na krátkou dobu spravovali kněží P. Josef Kraut a po něm P. Jiří Rubal.

Od roku 1731 působil ve Fryštáku jako farář **P. Josef Tauber**, bývalý slušovický farář a rodák z Uherského Hradiště. Ve stejném roce zuřila 2. července na celé Moravě strašná bouře, která nadělala velké škody. O velikosti běsnění tohoto přírodního živlu svědčí i to, že lidé tehdy údajně mysleli, že se přiblížil poslední den. Z fryštáckého kostela byla při bouři stržena střecha, včetně krytiny věže. P. Tauber nechal však kostel brzy opravit. Ve farní kronice je o tomto faráři napsána velká chvála, protože uvedl farní matriky a ostatní písemnosti do vzorného pořádku. P. Tauber ale zemřel předčasně - již v roce 1735 (8. září) ve věku 39 let. Podle P. Jana Drábka je pochován v kryptě pod oltářem naproti hlavním dveřím.

Pokračování příště

Z DĚJIN FARNOSTI - FOTOSERIÁL

Dnes otiskujeme snímek z pohřbu býv. fryštáckého starosty Josefa Dujky (1967)

**POZVÁNKA NA AKCE POŘÁDANÉ
MLADÝMI KŘESŤANSKÝMI DEMOKRATY**

MKD zvou na společné setkání s tématem

**Válka – střet civilizací,
střet náboženství**

Jak vidí válečný konflikt jeho přímí účastníci?

Co považují za nejhorší zážitek? Jak se vojáci v misích vyrovnávají s permanentním nebezpečím? Jak vycházejí vojáci s místním obyvatelstvem? Co se v novinách nedočtete? O své osobní zážitky z válečných konfliktů se s námi přijdou podělit

P. kpt. Jaroslav Kníchal, vojenský kaplan Armády ČR a
Scott Andrews, bývalý americký voják.

Těšíme se na Vás v sobotu 21. června 2008 od 17:30
v salesiánském středisku Dona Boska Zlín - Jižní Svahy (ul. Okružní).

O našich hostech:

P. Jaroslav Kníchal

Narodil se v roce 1976. Pochází z Nedachlebic (okres Uh. Hradiště). Po maturitě na AG Kroměříž vystudoval teol. fakultu v Olomouci a v roce 2001 byl vysvěcen na kněze. Od roku 2003 působil u Armády ČR jako vojenský kaplan u 7. mechanizované brigády v Kroměříži, 1. března 2007 byl jmenován vikářem vojenského vikariátu s celorepublikovou působností. Za dobu svého působení v armádě se zúčastnil několika misí v Kosovu a Iráku.

Scott Andrews

Narodil v roce 1970 v Pittsburghu, Pensylvánie. Po střední škole vstoupil do americké armády, kde se učil česky i slovensky pro své budoucí nasazení. Je veteránem z 1. války z Perského zálivu (1990-1991), sloužil v tankovém pluku jako zpravodajec. Je absolventem International College v Naples, Florida v oboru se zaměřením na podnikání. Do Zlína se přistěhoval v roce 1995, působil jako lektor angličtiny na místní Střední podnikatelské škole. Již 10 let je překladatelem a tlumočnickem na volné noze, žije ve Zlíně s českou manželkou a dvěma dcerami.

Fotbalový turnaj MKD

Mladí křesťanští demokraté pořádají dne 14. června 2008 na Orelském fotbalovém stadionu v Uherském Brodě fotbalový turnaj, který je otevřen všem mladým lidem, jimž jsou blízké tradiční postoje KDU-ČSL.

Program:

15:00 - 19:00 Fotbalový turnaj

19:00 - Večerní program s diskusí, grilováním a venkovním promítáním zápasů EURO 2008 Švédsko - Španělsko a Rusko - Řecko

Případní zájemci, prosím, ozvěte se co nejdříve na e-mail ligo@atlas.cz

U HOLIČE (PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ)

Jeden muž, stejně jako každý jiný měsíc, přišel k holiči.

Začali spolu hovořit o různých věcech.

...a najednou...hovořili o Bohu.

Holič řekl: Víte, já nevěřím, že Bůh existuje.

Proč si to myslíte? - zeptal se klient.

Je to velmi prosté. Stačí jen vyjít na ulici, abych se přesvědčil, že Bůh není.

Kdyby byl Bůh, myslíte, že by bylo tolik nemocných a existovaly by opuštěné děti?

Kdyby Bůh byl, nebylo by bolesti, utrpení...

Prostě si nemůžu představit Boha, který tohle všechno dovolí.

Klient se zamyslel, chtěl něco říct, ale rezignoval - nechtěl vyvolat nepotřebnou diskuzi.

Když holič dostříhal, klient zaplatil a odešel.

Na ulici ale uviděl člověka s dlouhými zanedbanými vousy i vlasy - vypadalo to, že už delší dobu jeho vlasy i vousy neviděly holiče.

Byl zanedbaný a špinavý.

Tehdy se klient vrátil a řekl: Víte co?

Holiči neexistují!

To je směšné! Jak to že neexistují? -

zeptal se holič. Já jsem jeden z nich!

Ne! - odporoval klient. Holiči neexistují.

Kdyby existovali, nebylo by tolik lidí s dlouhými vlasy a vousy, jako ten člověk na ulici. Ale nééé... Holiči existují, to jen lidé nás nehledají. Z vlastní vůle!

No právě - řekl klient - Přesně tak.

Bůh existuje, to jen lidé ho nehledají.

A dělají to z vlastní vůle. Proto je tolik utrpení a bolesti na světě.

"Bůh nesliboval dny bez bolesti, radost bez utrpení; slunce bez deště. Sliboval sílu na každý den, útěchu uprostřed slz a světlo na cestě..."
Bůh totiž řekl: Není důležité, jak se bude jmenovat tvůj anděl.

Ty ho nazveš jednoduše... Přítelem!

Od Jany Skaličkové

Na internetu koluje hodně podobných příběhů, které se formou elektronické pošty možná dostávají i do Vašich e-mailů.

Pokud Vás nějaký z nich osloví, podělte se s námi.

Děkujeme

VÝLET DO VÍDNĚ

Ve čtvrtek 8. května uspořádala místní organizace KDU-ČSL výlet autobusem do Vídně. Sraz byl v šest hodin ráno na náměstí. Čekal nás krásný slunečný den, příjemný průvodce a mnoho nových zážitků. Nejprve jsme navštívili centrum města s chrámem svatého Štěpána, který je obdobou našeho chrámu sv. Víta v Praze. Dále jsme prošli kolem kapucínského kláštera a císařské hrobky, vídeňské opery, cukrárny, ve které se dělá a prodává značkový Sacherův dort. Prohlédli jsme si vídeňský hrad a osvěžili se obrovským kornoutem pravé vídeňské zmrzliny.

Z centra jsme se přesunuli autobusem na známý zámek Schönbrunn, ve kterém trávila letní měsíce panovnice Marie Terezie. Zde se také narodil její praprapravnuk František Josef I. a po 68 letech vlády tady i umřel. Po prohlídce zámku jsme navštívili nádherné zámecké zahrady, které jsou velmi rozsáhlé a je v nich též zoologická zahrada. Neradi jsme se loučili s tímto krásným zámekem, ale děti už se těšily na atrakce do zábavného parku Prater.

Čas na kolotočích rychle utekl, nakoupili jsme pár sladkostí a pak přišlo loučení s Vídní, kde se zase rádi vrátíme. Chci poděkovat všem, kteří zorganizovali tento pěkný výlet, a těším se na další podobnou akci.

SK

KALENDÁRIUM ČERVEN 2008

- 1.6. 9. neděle v mezidobí
 5.6. Památka svatého Bonifáce
 8.6. 10. neděle v mezidobí
 11.6. Památka svatého Barnabáše
 13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
 15.6. 11. neděle v mezidobí
 21.6. Památka svatého Aloise
 22.6. 12. neděle v mezidobí
 24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
 28.6. Památka sv. Ireneje
 29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla

POZVÁNKA NA DIVADLO

Kdy: 15. 6. 2008 v 15.00

Kde: Farní dvůr ve
 Fryštáku

(za deště stodola na
 farním dvoře)

Hraje:
Antonín Novotný
 (Praha)

DĚTI POZOR!

V neděli 15. června
 v 15 hodin

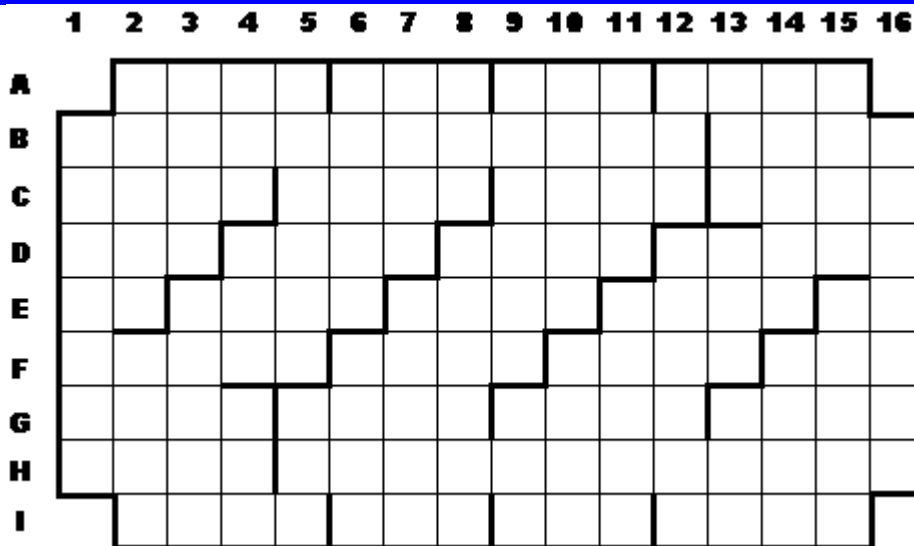
bude pro vás na farním
 dvoře divadlo s názvem

**„Když jde pusa
 na špacír“**

Dozvíte se, že nad
 Prahou vznesla se
 kráva, v obilí zakukal
 slon, koza je nejhezčí
 ptáček, opice snesla
 citrón a spoustu
 podobných důležitých
 věcí. Loutky, legrace,
 poučení pro
 celou rodinu!

*Takže určitě přijďte a
 nezapomeňte přibrat
 rodiče, sourozence,
 babičky, dědečky a
 taky vaše kamarády.*

KŘÍŽOVKA NA ČERVEN

Latinské přísloví: Hanebné je... viz tajenka

VODOROVNĚ: A. zvětšovací sklo, symetrála, druh koření, podřadné zboží –
B. I. DÍL TAJENKY, ambit – C. básník, jméno Hončara, blankyt, nádoba na květiny – D. SPZ Náchoda, hutní výrobek, spojit litím, navíjet (slovensky) – E. chem. značka india, sklon, hádka, malý kůň, předložka – F. pracovat sekyrou, setnout, město v Rusku, poslední Rožmberk – G. rusky „tento“, město Uzbeké republiky, německy „obraz“, zn. plynových sporáků – H. roční období, **II. DÍL TAJENKY** – I. doupe, obydlí, hornatý himalájský kraj, vodní tok.

SVISLE: 1. sibiřská řeka – 2. druh ryby, plyný uhlovodík – 3. svaz, téměř – 4. potom, zkr. tiskové agentury Německa, indonéska řeka – 5. přesně, španělská vychovatelka – 6. mladý výhonek, slovní závazek – 7. slétnutí, plátěná obydlí – 8. německá předložka (z), rozednívat se – 9. směnečný dlužník, SPZ Blanska – 10. zn. prášku na praní, sedmá velmoc – 11. trumf v bridži, tropický strom – 12. noční podnik, vrah – 13. hrob, osobní zájmeno, církevní obřad – 14. polodrahokamy, rusky „vlk“ – 15. domácí zvíře, asijský stát – 16. zaklepat

NÁPOVĚDA: G. alat, I. aka, 4. DPA, 11. atut

Tajenka z minula: ...přítele to potěší, nepřítele naštve.

připravil František Zálaha

F A R N Í Ě K – Z P R A V O D A J F A R N O S T I S V. M I K U L Á Š E V E F R Y Š T Á K U

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec,
Ludmila Görigová ml., Pavel Osoha ml.

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 7. 6. 2008 v nákladu 250 ks.